

Пендара (греч. пентара монета въ 5 паръ) с. ж. большая золотая монета, употребляемая для украшенія женщины: Единъ слуга носи въ една тепсиѣ кукета, и една баба въ едно блюдо едно перо направено съсъ нѣколко жълтицы и пендары, покрыты съсъ свилена крыѣ. Ч. 13.

Пенджеръ* Пенджуръ* с. м. Пенджера* Пенджура* с. ж. окно (тоже что прозорець) (*pendjèrè, s. p. fenêtrè*): „Защо кука немашь съ джамой и пенджеря“—М. 408. На ошьлъ на друго село, тамока, затекълъ, че си направиле къщи безъ пенджеръ, па ютѣ нѣмале слънце у къщи. Ч. 259. Че уловихъ до три славея Че ги турихъ у кавѣзи, Покачихъ ги предъ пенджеря. Д. 59, 9—11. „Филипо, моме Филипо! Излези на пенджера-та, Да ти го видамъ лице-то На книга да го напишамъ“. М. 349. На ачикъ одамъ една пенджура стига. Ч. 187. Царскія-тъ синъ дупшылъ близу ду пенджюри-ти; жъ джъ прислушжъ, кжкво сж приказува въ немъ (къщжъ). Ч. 252. Кога стигнахъ подъ некон прозорець (пенджера) отъ одъгора туриваеъ вода на опасана-та со тревя. М. р. 524. **Пенджерски** прил. имѣющій окна: Пенджерска-та камия-та. Д. 72, 14.

Пенушка с. ж. вѣтка: Кусо мече на чекорче клече (гроздъ на пенушка). М. р. 532. (*iam.*). ср. пена—перо. Драгановъ.

Пенчѣ* с. с. (*pandjè, et pentchè, comm. pandja s. p. 1. Rampe de la main avec les cinq doigts*) каблукъ: Пенчета-та не трѣбва да бѣдаты твърдѣ високи (въ обуца безъ пенчета кракъ-тъ повече са уморява и измокрива). Л. Д. 1876 р. 106.

Пѣняжникъ с. м. (у Рак.) банкиръ:—отъ нѣкого си знамини-таго въ турскѣ службѣ Гърка, или пѣняжника Армянца, Чифутина, или търговца, и художника. Гл. 208.

Пѣнязь с. м. монета: Какъ прихлуивахъ очи умирающему, какъ го къпяхъ, какъ му туряхъ пѣнязь въ уста. Пк. 4. Българи сж имали и рудокопи и кузници, дѣ сж правили пѣнязи. Гл. 263.

Пѣняж и. дл. вѣпѣниваю: Гребци пѣяхъ и пѣняхъ вода-тъ. Р. 67. —са пѣняхъ: Пощо (мѣсо-го) възври за първий пѣхъ и почни да са пѣни, припѣивахъ го. Пк. 38. Да са пѣнишь, и да са не пѣнишь, щѣ тя изямъ—паричкы съмъ далъ. Ч. 146. Славентѣ буйно са пѣняхъ противу сумахъ. Р. С. 11.

Пепелѣнъ Пепелѣнъ пр. 1) пепельнаго цвѣта: Змия пепелѣна. Пс. 1884. XII. 117. (Пиянечко). 2) **пепелѣно з'рно родъ жита В.:** Паднало з'рно пепелано, Никнало просо до колѣна, Втасало дари прикапало—. В. 267.

Пепелешка с. ж. золушка, замарашка: Свекога Мара така чинела и отъ жалба за майка си, све край огнищче, во пепелта, си се-